

סְעָרָה לְדַמְמוֹת יַחֲשׂוּ גְלִיחָם: ל וַיִּשְׁמְחוּ כִּי יִשְׁתַּקּוּ וַיִּנַּחֵם אֱלֹהֵי מַחֲזוֹ הַפְּצָם:
 לֹא יִזְדוּ לַיהוָה חֲסֵדוֹ וַנִּפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם: לז וַיִּרְמְמוּהוּ בַּקֶּהֶל עִם
 וּבְמוֹשֵׁב יַמֵּי יַחֲלִיחוּ: לח יֵשׁם נְהָרוֹת לְמִדְבַּר וּמִצְאֵי מַיִם לְצִמְאוֹן: לט אֶרֶץ
 פְּרִי לְמִלְחָה מֵרַעַת יִשְׁבִי בָהּ: לה יֵשׁם מִדְבַּר לְאַנָּם מַיִם וְאֶרֶץ צִיָּה לְמִצְאֵי
 מַיִם: לו וַיִּזְשָׁב שָׁם רַעֲבִים וַיִּבְוֶנְנוּ עִיר מוֹשָׁב: לו וַיִּזְרְעוּ שָׂדוֹת וַיִּטְעוּ כִרְמִים
 וַיַּעֲשׂוּ פְרֵי תְבוּאָה: לה וַיִּבְרַכֵּם וַיִּרְבּוּ מְאֹד וּבְהַמְתֵּם לֹא יִמְעִיט: לט וַיִּמְעֲטוּ
 וַיִּשְׁחוּ מֵעֵצֵר רָעָה וַיִּגְוּ: מ שִׁפְךָ בּוֹז עַל גְּדוּבִים וַיִּתְעַם בְּתַהוֹ לֹא דָרְךָ:
 מא וַיִּשְׁגַּב אֲבִיוֹן מֵעוֹנֵי וַיִּשֶׁם כְּצֶאֱנַן מִשְׁפָּחוֹת: מב יִרְאוּ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמְחוּ וְכָל עוֹלָה
 קִפְצָה פִּיהָ: מג מִי חָכֵם וַיִּשְׁמַר אֱלֹהֵי וַיִּתְבּוֹנְנוּ חֲסֵדֵי יְהוָה:

————— זוהר תהלים —————

בתפלתו, שאין לך שער שלא יכנסו
 אותן דמעות, אמר רבי ברכיה בשעה
 שאמר הקב"ה לשמואל (שמואל א טו)
 נחמתי כי המלכתי את שאול למלך, מה
 כתוב ויחר לשמואל ויצעק אל ה' כל
 הלילה, הניח הכל ולקח צעקה, משום
 שהיא קרובה יותר להקב"ה, רבי יצחק
 אמר גדולה צעקה שמושל על מדת
 הדין שלמעלה, רבי יוסי אמר גדולה
 צעקה שמושל בעוה"ז ובעוה"ב,
 ובשביל צעקה נוחל האדם עוה"ז
 ועוה"ב, שכתוב ויצעקו אל ה' בצר להם
 ממצוקותיהם יצילם.

יושיעם (קז, כח): [זוהר ח"ב (דף כ.) זוהר תורה]
 תנו רבנן כל מי שמתפלל ובוכה וצועק
 עד שאינו יכול למרחש בשפתיו, זו היא
 תפלה שלמה שהיא בלב, ולעולם אינה
 חוזרת ריקם, אמר רבי יהודה גדולה
 צעקה שקורע גזר דינו של אדם מכל
 ימיו, וצעקה היא בלב שכתוב (איכה ב)
 צעק לבם אל ה', וזו קרובה להקב"ה
 יותר מתפלה ואנחה, שנאמר (שמות כב)
 כי אם צעק יצעק אלי שמע אשמע
 צעקתו, וא"ר יהודה כל דבר שבעולם
 תולה בתשובה ובתפלה שמתפלל האדם
 להקב"ה, וכל שכן מי ששופך דמעות